

Súd: Okresný súd Poprad
Spisová značka: 9C/222/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716205066
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 02. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Nina Kollárová
ECLI: ECLI:SK:OSPP:2018:8716205066.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Poprad v konaní pred sudcom Mgr. Nina Kollárová v právnej veci navrhovateľa: L. L.Ý., O.. XX.X.XXXX, Z. V. F., P. V. M. Č.. XX, štátny občan SR proti odporkyni: C.. R. L., O.. XX.XX.XXXX, Z. V. O. C. XXA, Z. XXXX, O., adresa na doručovanie: G.. F. XX, P., štátny občan SR, o návrhu na určenie výživného pre rodiča takto

rozhodol:

I. Súd návrh **z a m i e t a** .

II. Žiaden z účastníkov **n e m á** nárok na náhradu trov konania .

o d ô v o d n e n i e :

1. Navrhovateľ podal na tunajší súd dňa 02.06.2016 návrh na určenie výživného pre rodiča. Návrh odôvodnil tým, že odporkyňa ukončila denné vysokoškolské vzdelanie záverečnou štátnou skúškou dňa 26.05.2014. Po ukončení štúdia začala pracovať v štáte Nórsko v meste Z. ako hlavná inžinierka O.E. T. Ú.. Od Daňového úradu v Nórsku zistil jej príjem za obdobie od ukončenia štúdia do konca roku 2014, ktorý predstavoval sumu 329.682 NOK. Keď sa tento príjem vydelf kurzom, čo je cca 9,3 NOK za 1 euro, predstavuje to príjem za 7 mesiacov 35.450,- eur, čo na mesiac znamená 5.064,- eur. Navrhovateľ uviedol, že je poberateľom invalidného dôchodku vo výške 172,- eur mesačne a dňom 23.06.2014 začal poberať predčasný starobný dôchodok 285,80 eur, po zvýšení o 1,90 eur k 01.01.2016. Táto suma je podľa navrhovateľa hlboko pod hranicou chudoby, ktorá je k dnešnému dňu 341,- eur. Z toho dôvodu žiada, aby súd zaviazal odporkyňu prispievať mu na jeho životné potreby čiastkou, ktorú nechal na uváženie súdu.

2. Odporkyňa v písomnom vyjadrení k návrhu uviedla, že s podaným návrhom nesúhlasí. Navrhovateľ má okrem nej ešte dvoch synov U. L. a E. L.B. z ďalších manželstiev a teda Zákon o rodine platí aj pre nich a mali by sa k návrhu tiež vyjadriť aj oni. Po rozvoze jej rodičov 04.07.1990 na Okresnom súde Zvolen mala 2 a pol roka a matka ju uchránila od všetkých tráum, ktoré s tým súviseli, rok pred rozvodom odišli zo spoločnej domácnosti. Nepamätá si tieto udalosti. Dostávala minimálny príspevok vtedy určený súdom 350,- Kčs do 01.04.1993, keď sa výživné zvýšilo na 600,- Sk a táto suma ju sprevádzala cez základnú školu, strednú školu a prvý rok aj na vysokej škole. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/128/2007 - 32 zo dňa 18.12.2007, právoplatným dňom 08.02.2008, bol navrhovateľ zaviazaný plniť si povinnosť 26,65 eur a od 01.07.2013 po 27,13 eur, ktorého sa bolo treba občas dožadovať právnou cestou, cez exekútora. Navrhovateľ platil minimum, nič nad rámec, podľa zákona minimálny rozsah 30 % zo sumy životného minima. Napriek svojmu vzdelaniu pracoval na postoch, ktoré neboli vysoko ohodnotené alebo bol dlhodobo nezamestnaný a využíval sociálny systém, preto aj teraz má taký nízky dôchodok, za ktorý si môže v plnej miere sám.

Majetkovoprávne sa rodičia dohodli o vysporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvoze 25.04.1991, keď v advokátskej kancelárii JUDr. Evy Háberovej za prítomnosti L. L. bola spísaná

dohoda v tom duchu, že všetky hnutelnosti aj nehnuteľnosti sa nedelili medzi manželov, ale spolu aj s mladomanželskou pôžičkou sa ich výlučným vlastníkom stal sám navrhovateľ. Počnúc dodávkovým stavebným autom Škoda 1203, stavebným materiálom, náradím a hrubou stavbou rodinného domu vedený u F. K., LV č. XXX, k. ú. obce F., p. č. W. XXX/X zastavané plochy o výmere 400 m² pod R., spolu so stavebnou parcelou na meno účastníkov L. R. L. L.. O nijakom podiele pre ňu ako dieťa z ich spoločného manželstva nebola v dohode žiadna zmienka.

Navrhovateľ ako otec vôbec v jej živote nefiguroval. Nikdy sa o ňu v danom časovom intervale nezaujímal, keď mohol prísť na návštevu podľa súdom určených termínov, tak sa jednoducho nedostavil. Prvýkrát sa stretli, keď mala 17 rokov, prišiel priamo do školy T. M. X. P. počas vyučovania. Po niekoľkominútovom posezení v cukrárni na námestí v Poprade usúdila, že na rozdiel od jej spolužiačok, ktoré tiež boli z rozvedených manželstiev, je pre ňu navrhovateľ cudzí človek, nikdy nezdieľal jej starosti ani radosti, nikdy ju nezobral na nijakú dovolenku, nikdy nedostala nijaký darček ani pochvalu za svoje úspechy, nikdy sa nedočkala múdrej rady alebo teplého slova útechy ako to bolo u jej kamarátok a bolo to nepríjemné, v tom veku to veľmi zle znášala a ťažko sa s tým vyrovnávala. Viac o nej vedel dirigent Detského speváckeho súboru X. P., ktorý bol ako jej druhý starý otec alebo jej ošetrojúci lekár zo Šrobárovho ústavu detskej tuberkulózy a respiračných chorôb v Dolnom Smokovci, kde bola evidovaná a liečená ako astmaticka a alergička. Citovo nebola angažovaná vo vzťahu, ktorý by sa volal rodičovský, otec - dcéra, vôbec nikdy pre ňu nebol a žili s matkou v spoločnej domácnosti, v ktorej si rozhodovali samé o všetkom, čo život prinášal a riešili to bez neho a bez jeho prítomnosti.

Vážnejšie sa začal zaujímať o jej život od roku 2014, keď po štátniciach začala pracovať v Nórsku. Cez internet si zisťoval informácie o nej a začal ich zbierať a svojsky analyzovať. Oslovoval ju cez facebook a mailovú pracovnú adresu, dokonca jej niekoľkokrát telefonoval. V tom čase sa na facebooku pýšil veľkým rodinným domom v M. P. K., takisto hospodárskym dvorom a dvomi čistokrvnými psami, tiež s automobilom, ktoré istotne nepatria do podpriemerného životného štýlu s minimálnym príjmom, ktorý hraničí s tzv. chudobou. V roku 2016 si na nórskom daňovom portáli navrhovateľ vytvoril vlastný účet pod svojim menom, stiahol si 11.04.2016 informácie verejne dostupné na tomto portáli, je to dokument číslo 3 v jeho návrhu, ktorý prikladá on proti nej. V Nórsku sociálny systém funguje a nikto ho nezneužíva. Ľudia sú si rovni a preto je to voľne dostupné. To, čo urobil navrhovateľ, je podľa odporukyne zneužitie systému tým, že tieto informácie podal na súd a použil ich proti nej vo svoj prospech.

Tak ako je jej cudzí jeho život, tak aj jemu by mal byť cudzí ten jej. V jej živote nikdy nefiguroval, bol pre ňu neznámy človek, ku ktorému necíti absolútne nič, nijakú zodpovednosť a tým, že sa o ňu začal zaujímať až keď začala pracovať, stratil pre ňu hodnotu ako človek ešte viac. Z jej pohľadu zbytočne znepríjemňuje život, keď dokáže svojimi požiadavkami neúnavne hľadať dôvody na kontaktovanie s jej osobou. Vyrastala bez neho a keď potrebovala jeho pomoc, nejavil štipku záujmu, pochopenia a morálnej podpory. Súdne spory sú snáď jeho jediná šanca kontaktovať ju, ale pre ňu je už veľmi neskoro a akurát znepríjemňuje život poctivým ľuďom všetkými tými spormi, ktoré voči nej neustále vedie.

Odporkyňa ďalej uviedla, že jej pozícia nie je hlavný starší inžinier, ako si v prekladači navrhovateľ zle preložil, ale pracuje na tom a dúfa, že raz ním aj bude. Je na svoju prácu geoinformatik - inžinier, geológ, čo si vybudovala usilovným štúdiom na dvoch univerzitách zároveň, patrične hrdá. Pozíciu v T. F. v Nórsku získala svojou húževnatosťou. Finančné ohodnotenie má prislúchajúce krajine, v ktorej žije, nároky na život v Nórsku sú odlišné a pre bežného človeka žijúceho na Slovensku pri prepočítavaní na eurá iluzórne vysoké. Dane v Nórsku tvoria 34 - 36 % z príjmu a bežné náklady na žitie sú 3 - 4 krát vyššie ako na Slovensku. Ubytovanie je polovica platu. V blízkej dobe si plánuje založiť vlastnú rodinu a bude potrebovať svojej príjmy na podporu svojej rodiny. Pevne verí, že jej životný partner bude iný otec ako je navrhovateľ. V závere svojho vyjadrenia odporkyňa ešte raz zdôraznila, že nárok navrhovateľa v celom rozsahu neuznáva a k vyjadreniu pripojila fotokópie dokladov - rozsudok o rozvode č. k. 10C/79/90 - 20, dohoda o vysporiadaní po rozvode, rozsudok o výživnom č. k. P 102/93 - 46, oslobodenie spod žaloby sp. zn. 2T 95/93, návrh otca na zníženie výživného 14P/522/2003, bežné výživné 14C/414/94 - 58, rozsudok o výživnom 15C/128/2007 - 32 na 702,- Sk, právoplatný 08.02.2008; uznesenie 5T/40/14, mail z 30.09.2014, pokus o zmier, platobný rozkaz navrhovateľa 20C/38/2015, odvolanie zo dňa 04.11.2015 20C/38/2015 - 78.

3. Navrhovateľ k vyjadreniu odporukyne v písomnom podaní doručenom súdu dňa 24.04.2017 uviedol, že počas celého obdobia od odchodu zo spoločnej domácnosti jej matky sa pravidelne so svojou dcérou stretával a dokonca ju mával aj cez víkendy vo K., dokonca aj jej matka za ním potajomky chodievala, aby o tom jej rodina nevedela a to až do doby, kým sa jedného dňa nestretol vo K. so švagrinou matky odporukyne a to W. B., ktorá ho informovala, že pravdepodobne už z ich manželstva nič nebude, nakoľko matka odporukyne údajne cez víkendy chodievala za nejakým chlapom. Po jeho odpovedi, že tým chlapom

je on, pani W. B. o tejto skutočnosti informovala starú mamu odporkyne, že jej dcéra L. L. chodí za svojim manželom do K. a teda nemá žiadnu známosť. Stará matka odporkyne so svojou dcérou urobila krátky proces a matka odporkyne prestala za ním do K. chodiť a tak isto mu prestala dávať dcéru, teda odporkyňu. Následne mu v obálke poslala obrúčku a dátumy a hodiny možného stretávania sa s dcérou. Po návšteve podľa rozpisu 05.05.1991 mu matka odporkyne poslala ďalší korešpondenčný lístok zo dňa 26.05.1991, že ruší všetky termíny stretnutí s dcérou, pretože nevyplývajú kladne na jej psychiku. Aj v čase, keď sa s dcérou presťahovala do P., neprestal za dcérou chodiť, lebo dal si upraviť styk s maloletou súdom. Tieto návštevy do P. absolvoval bezúspešne, lebo matka odporkyne buď nebola doma alebo tvrdila, že dcéra je chorá alebo mala iné výhovorky. Aj keď sa presťahovala do F. Z., tak za dcérou tam chodieval, dokonca s ním bola aj pracovníčka obecného úradu, ale matka maloletej doma nebola, takže cestu K. - P. absolvoval nespočetne veľa krát a bezvýsledne. K vyjadreniu dcéry, že prvýkrát sa stretli, keď mala 17 rokov, kedy na pojednávaní niekedy v júni 2004 sudca vyzval matku odporkyne, aby s ním za dcérou na gymnázium zašla a umožnila mu stretnúť sa s ňou, k tomu uvádza, že nebyť tejto skutočnosti, tak by nemal ani vtedy možnosť s dcérou sa stretnúť, nakoľko pred súdom matka tvrdila, že dcéra je chorá. Z uvedeného teda podľa vyjadrenia navrhovateľa vyplýva, že nie on nemal záujem stretávať sa s dcérou, ale matka mu to neumožňovala, čo bola vlastne z jej strany pomsta za to, že si v minulosti dovoľil povedať pravdu. Ďalej ak odporkyňa uvádza, že o ňu začal mať záujem až od roku 2014 po štátniciach, keď začala pracovať v Nórsku, tak toto tvrdenie sa takisto nezakladá na pravde, lebo odporkyňa už 27.12.2013 o 17.40 hod. bola na Obvodnom oddelení PZ v Poprade podať trestné oznámenie, že si neplní voči nej vyživovaciu povinnosť. Do tohto trestného oznámenia uviedla, že má jediný účet a to v ČSOB, nie je zárobkovo činná, mesačne na internát a poplatky so štúdiom vynaloží okolo 200,- eur, brigáduje vo I. X. D. a niekedy sa jej podarí zarobiť aj 50,- eur a zo školy v Českej republike chodí domov raz za mesiac. Na základe toho trestného oznámenia bol následne odsúdený pre neplnenie si vyživovacej povinnosti. Z podkladov, ktoré predložila odporkyňa v tomto konaní, však podľa navrhovateľa vyplýva, že odporkyňa je od 20.06.2011 nepretržite bytom Nórsko, mesto Z. a za obdobie, za ktoré on bol odsúdený pre neplnenie si vyživovacej povinnosti, od septembra 2012 do mája 2014, odporkyňa mala príjem vo výške takmer 30.000,- eur. Tieto skutočnosti o pobyte a príjme orgánom trestným v činnom konaní ako aj na súde v trestnej veci boli zamlčané. Preto je zarážajúce, že s podaným návrhom na určenie výživného pre rodiča nesúhlasí. Ďalej navrhovateľ uviedol, že trvá na svojom návrhu, nakoľko podľa daňového priznania mesačný príjem odporkyne v prepočte predstavuje okolo 5.000,- eur mesačne. Jemu bol od 01.01.2017 zvýšený starobný dôchodok na sumu 294,- eur.

4. Na návrh navrhovateľa na pojednávaní dňa 14.09.2017 súd pripustil zmenu návrhu v znení, že odporkyňa je povinná prispievať navrhovateľovi sumou 150,- eur mesačne vždy k 15. dňu v mesiaci k rukám navrhovateľa od 02.06.2016 do budúca.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporkyne, pripojeným spisom tunajšieho súdu sp. zn. 5T/40/2014 a listinnými dôkazmi založenými v spise.

6. Navrhovateľ pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že požaduje výživné vo výške 150,- eur mesačne od podania návrhu, z dôvodov, že v SR je priemerný dôchodok 450,- eur a jeho dôchodok je 294,- eur, teda hlboko pod hranicou chudoby. V r. 2014 bol operovaný na chrbticu, kde musel absolvovať rehabilitáciu a kúpeľnú liečbu, ktorá spadala pod písmeno A, čiže všetko mal hrazené zo sociálnej poisťovne. Nasledujúce roky by túto kúpeľnú liečbu potreboval tiež, lenže si ju nemôže dovoliť z dôvodov, že sociálna poisťovňa mu prepláca len kúpeľnú liečbu ako takú, teda len procedúry, ale ubytovanie a stravu si musí hrať sám, na čo nemá. Vlastní motorové vozidlo zn. Audi R., rok výroby 2001, v súčasnosti má teda 17 rokov, ktoré si dal doviezť z Holandska a stálo 2.100,- eur. Toto vozidlo si dal doviezť z dôvodu, že vozidlo, ktoré vlastnili predtým s partnerkou, bol Hyundai Z., ktorý de facto bol jej, len bol napísaný na neho, aby nemusel mať stále doklady o prevádzke vozidla s jej súhlasom. Toto vozidlo bolo v roku 2015 v novembri z dôvodu spôsobenej havárie vyradené z evidencie vozidiel, bola mu určená totálna škoda. Za túto škodu mu poisťovňa Kooperatíva vyplatila 1.700,- eur. Z dôvodov, že motorové vozidlo nevyhnutne potrebujú, pretože obidvaja s partnerkou boli na invalidnom dôchodku, nevlastná dcéra, teda dcéra jeho partnerky, im poskytla zvyšné peniaze, aby si mohli kúpiť to spomínané Audi R., lebo s jej matkou potreboval chodiť pravidelne na kontroly po operácii každý deň do Banskej Bystrice. Jeho partnerka bola operovaná ešte sedemkrát. On bol potom operovaný tiež ešte na prostatu a čaká ho ďalšia operácia na pruh. Z tohto dôvodu potrebuje zvýšené finančné prostriedky pre svoju osobu. Čo sa uvádza, že je vlastníkom 1/3-iny rodinného domu na M. XX, kde má prechodný pobyt, je skutočnosťou,

že partnerka bola ešte predtým vlastníkom celého rodinného domu a darovacou zmluvou dala 1/3-inu jemu a 1/3-inu svojej dcére. Iné príjmy nemá. Tieto príjmy všetky dáva svojej partnerke, ktorá z toho hradí ubytovanie, stravu. S partnerkou zosobášení nie sú, žijú trvale v spoločnej domácnosti na adrese jeho prechodného pobytu, ona tam má trvalý pobyt. Jej dcéra s nimi nežije v spoločnej domácnosti, vydala sa a žije vo K. s manželom a dcérou. Jeho príjem tvorí len starobný dôchodok vo výške 294,- eur, žiadne iné príjmy nemám. Partnerka je na invalidnom dôchodku, ktorý činí 340,- eur. Popritom je zamestnaná vo firme F. F.E..D., O.. F., K.. Pokiaľ ide o jeho majetok, vlastní 1/3-inu rodinného domu, ktorý od partnerky dostal darom a na neho je napísané motorové vozidlo Audi. Majetok partnerky tvorí 1/3-ina rodinného domu, ktorá jej ostala po uvedených darovaniach. Pokiaľ ide o výdavky, celý svoj starobný dôchodok dáva partnerke, ktorá z toho uhrádza všetky náklady spojené s prevádzkou rodinného domu, opravy, elektrina, kúrenie a podobne. Pokiaľ ide o jeho osobné potreby, tiež to robia tou formou, že idú spolu do obchodu a urobia nákup podľa potreby. Sem-tam má u seba nejakých 5,- eur, aby mal na drobné výdavky. Keď potrebuje niečo väčšie kúpiť, tak im pomôže jej dcéra.

Na otázku koľkokrát bol za odporkyňou v čase po rozvoze manželstva, navrhovateľ uviedol, že nespočetné množstvo krát. Ale ani raz sa mu nepodarilo s dcérou stretnúť. To čo ona uvádza, že sa stretli, keď mala 17 rokov, to je pravda, to bol na pojednávaní na Okresnom súde Poprad.

7. Odporkyňa pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že nesúhlasí s tým, aby navrhovateľovi prispievala na život najmä z toho hľadiska, že pre ňu je to neznáma osoba, absolútne nikto. Je to samozrejme jej otec geneticky, no nie citovo ani inak. V živote s ním nemala žiaden kontakt, až kým mala 17 rokov, kedy ho vlastne súd vyzval, aby sa s ňou stretol, že je tu v Poprade a má možnosť ju vidieť. On mal vtedy pojednávanie s jej matkou na Okresnom súde v Poprade a súd ho vtedy vyzval, že čo mu bráni v tom, aby videl svoju dcéru. Na to reagoval tým, že ju chce vidieť a preto prišiel za ňou do školy. To je prvá spomienka, kedy ho videla. Druhou spomienkou je, keď pred pár rokmi vypovedala na tomto súde, to bolo konanie ohľadom výživného, aby doplatil výživné, kým bola študentka. V podstate má tieto dve spomienky naňho. Keď by bol fakt otec, tak aj napriek všetkému by sa snažil ju vidieť, prísť v dátumy, ktoré mal pridelené, prípadne ísť na súd a žiadať o dátumy, aby ju videl. Ak by bol jej otec, prispieval by jej na život, dal by jej aspoň darček na narodeniny, alebo by jej poslal aspoň pohľadnicu na narodeniny, prípadne sa spýtal niekedy, či niečo nepotrebuje ako jeho dcéra. Má množstvo kamarátok z rozvedených rodín, kde otec má úlohu otca, prispieva výživným ako štát mu udelil, ale samozrejme je to jeho dieťa a preto má záujem o to dieťa a pýta sa dieťaťa, či niečo potrebuje alebo aspoň sa stará, či napr. zdravotný stav je v poriadku. A toto jej sa nikdy nestalo, tento človek v podstate zničil jej pohľad na postavu otca, lebo ona nemá otca, takže ani nevie, čo to znamená. Považovala za dôležité z jej pohľadu povedať, že navrhovateľ nemá právo od nej žiadať nejaké peniaze teraz, keď sa o ňu v živote nestaral. Ona v podstate nevedela, čo je otec. Je to absolútne neznáma osoba, prišla teraz na súd, ani sa nerozprávali, nie je to otec pre ňu. Ďalším dôležitým faktom je, že navrhovateľ má viacero detí. Má ďalších dvoch synov a preto si myslí, že je nespravodlivé, že ona je jediná, ktorá tu dnes stojí a má podporovať tohto pána, pretože má nízky dôchodok. Len preto, že pán vie používať internet a našiel si informácie o nej, ktoré sú voľne dostupné a zneužije ich tým spôsobom, že povie, koľko veľa zarába a preto si môže dovoliť mu prispievať na život. Samozrejme, žije v Nórsku, nežije na Slovensku a teda plat, ktorý má v Nórsku je taký, ktorý je v pohode na prežitie v Nórsku. Nežije z neho na Slovensku, takže človek nemôže porovnávať situáciu na Slovensku a v Nórsku, pretože tam sú iné príjmy ale aj výdavky. Takže jej plat zodpovedá jej životu, nemôže si príliš vyskakovať. Pracuje v štátnej firme, to sú samozrejme najnižšie platy v Nórsku. Síce úplne v poriadku na prežitie, nie že by bola chudobná, ale nemá možnosť prispievať niekomu na život. Už je vo veku skoro 30 rokov a chce si založiť rodinu. Budú sa musieť presťahovať do väčšieho, budú mať deti a s týmto životom prichádzajú ešte vyššie výdavky na život. Ďalej odporkyňa uviedla, že navrhovateľ pridal ako dôkazový materiál listinu z daňového úradu za rok 2014, koľko zarába. Systém v Nórsku funguje tak, že údaje sú síce voľne dostupné, ale len pre občanov Nórska, prípadne ľudí, ktorí majú pridelené určité identifikačné číslo a keď sa niekto na ňu na základe toho pozerá na internete, tak jej príde o tom správa. Preto môže vidieť, že k dátumu, ktorý on napísal, s jeho rokom narodenia sa nikto na ňu nepozeral. Bol na ňu prihlásený P. V. s pobytom v Osle a to trikrát. Vyzerá to podľa nej skôr ako sfaľovaný materiál. Nevie ako je možné, že on niečo také mohol odovzdať ako dôkazový materiál. Chcela to povedať len preto, lebo to svedčí o charaktere navrhovateľa, poskytnúť takýto dokument súdu. Vzhľadom na to, čo povedala, nemá žiadny citový vzťah k navrhovateľovi a ani necíti potrebu ho v svojom živote vôbec mať, kde doteraz nefiguroval. Nieto ešte aby mu mesačne platila nejaké sumy. A to dnes majú dva súdy, kde ju dal dva razy na súd. Aj to svedčí o tom, aký je to otec. Otec nedáva dcéru na súd a zaujíma sa o dcéru. Nevie o žiadnych kontaktoch zo strany navrhovateľa.

Pokiaľ ide o jej príjmy, po zdanení dostáva v prepočte na eurá zhruba asi 2.500,- eur, z toho 1.500,- eur ide na ubytovanie, na elektrinu a na všetko ohľadom bytu, v ktorom býva a je registrovaná. Na život jej ostáva 1.000,- eur, na stravu ide aspoň polovica z toho, t. j. 500,- eur. V jej veku si už človek musí sporiť na penziu, takže z tých 500,- eur si musí šetriť na budúcnosť. Samozrejme zvyšok peňazí má pre osobné výdavky, musí z niečoho žiť, cestovať a podobne.

Má partnera, ale nebývajú spolu a nie sú ani registrovaní na rovnakej adrese a nezdediajú celkové výdavky spolu. Je to len priateľ. Ohľadom nestretávania sa uviedla, že má veľké množstvo zdravotných dôkazov, že ako malá mala astmatické záchvaty. Bola v nemocnici niekoľkokrát, astmatické záchvaty sú vyvolané aj stresom. Navrhovateľ spomínal, že sa snažil nespočetnekrát prísť, ale nepovedal nič o tom, ako sa snažil, keď mala 8-9 rokov, o tom už ďalej nehovoril nič. Nepamätá si žiadnu návštevu alebo snahu o nadviazanie kontaktu, záujem o jej osobu. Ohľadom záležitosti týkajúcej sa podania trestného oznámenia a jej zárobkov, po ukončení bakalárskeho štúdia nastúpila na inžinierske štúdium v D., ale dostala šancu vycestovať do Nórska v rámci ERASMUS programu pod záštitou Vysokej školy v D. ako jej študent. Preto dostala aj podporu každý mesiac 560,- eur, čo však nebolo dostatočné, lebo ako Erasmus študent nemá nikdy dostatok peňazí a zvlášť v Nórsku. Vtedy išla stále do mínusu, vtedy nepracovala ani v tom Fotolabe, bola iba študent na dvoch univerzitách, kde na obidvoch musela robiť skúšky. Preto vlastne v januári bola aj tu a keďže zistila, že jej prestal platiť a pre ňu bola dôležitá každá koruna, išla sa na políciu spýtať, čo s tým môže robiť. Nebolo to teda plánované z jej strany, chcela sa len informovať, čo môže robiť v takomto prípade. Policajt akonáhle počul o jej situácii, povedal, že toto je závažná situácia, ktorá sa musí riešiť. Samozrejme, neovládala tieto úradné postupy, on urobil vlastne všetky papiere za ňu. Stále bola študentkou v D., robila skúšky v D. aj po tomto Erasme, ale chcela ďalej pokračovať v štúdiu v Nórsku, teda na obidvoch univerzitách. Preto mala šťastie, že v letných mesiacoch júl - august dostala tzv. letnú stáž v Nórsku, kde si zarobila nejaké peniaze, aby išla do plusu a o tom má navrhovateľ tie podklady z iného konania. Potom od decembra 2012 pracovala v hoteli N. piatky a soboty až do augusta 2013. Niekedy dostala 500,- eur, niekedy 200,-, alebo 50,- eur, bolo to rôzne podľa toho, koľko pracovala. A stále študovala na obidvoch univerzitách a bola registrovaná v D. na inžinierskom štúdiu. V tom júni 2013 urobila všetky skúšky v D. a ostávala jej už len diplomová práca. Systém sa však zmenil a na ukončenie inžiniera potrebovala ešte zopár predmetov urobiť v januári 2014, aby ukončila svoje inžinierske štúdium. A vtedy už nepracovala v hoteli N., ale začala pod svojim hlavným vedúcim diplomovej práce v ČR a vedľajším vedúcim diplomovej práce v Nórsku písať svoju diplomovú prácu v septembri 2013, aby mohla ukončiť svoje štúdium v máji 2014. Vtedy sa stretla s väčším množstvom ľudí, ktorí mali záujem o jej vedomosti, videli, že rada študuje a pracuje na sebe, tak jej ponúkli, že keď úspešne ukončí diplomovú prácu, tak môže začať pracovať u nich, čo sa aj stalo. Počas tohto obdobia zaúčania mala to šťastie, že už pomaly začala dostávať plat, takže sa dostala konečne do ozajstného plusu za celé tie 3 roky. Nemyslí si o sebe veľa, ale dosiahla niečo svojou šikovnosťou a usilovnosťou. Dostáva dobré hodnotenia ohľadne svojej práce.

8. Navrhovateľ na pojednávaní 14.02.2018 ďalej uviedol, že jeho aktuálny príjem, pokiaľ ide o starobný dôchodok predstavuje cca 306,- eur. Dôchodok má nízky, lebo celý život v podstate pracoval v štátnej správe, v štátnej stavebnej skúšobni, to bolo v čase, keď sa zoznámil s matkou odporkyne, potom musel prejsť rekvalifikačným kurzom zdravotníctva a robil ošetrovateľa na psychiatrii. Čiže zase len za minimálnu mzdu. Potom sa mu vyskytli problémy s chrbticou, bol uznaný ako čiastočný invalidný dôchodca a zháňať prácu v tom čase bolo nemožné. Neskôr potom išiel do predčasného dôchodku. Je pravdou, že mal problémy s úhradou výživného. Čo sa týka jeho detí, má 3 deti, U., E. R. R.. U. býva vo K., má 2 deti, nie sú v kontakte, robí v N. M. D. P.. E. má 1 dieťa, ale nedávno sa im asi narodilo druhé dieťa. Pokiaľ ide o preplatenie trov konania, odporkyňa sa mohla dať spokojne zastupovať napr. matkou, nemusela cestovať sem.

9. Odporkyňa na pojednávaní 14.02.2018 uviedla, že v rámci vyčíslenia príjmov a výdavkov navrhovateľ uviedol výšku svojho dôchodku 294,- eur a spoločný príjem domácnosti, v ktorej žije s družkou vo výške 1.360,50 eur. Medzi mesačnými výdavkami figurujú aj položky ako 500,- eur na stravu a drogeriu, 200,- eur na auto, potom 80,- eur na pedikúru, kaderníka a kozmetiku. V 4. bode podrobne preskúmala, aké hodnoty na Slovensku sú u dôchodkového príjmu. Dôchodkový príjem zahŕňa aj starobný a predčasný dôchodok. Podľa týchto verejne dostupných štatistických údajov sú minimálne dôchodky na rok 2018 stanovené v rozmedzí 271,30 eur až po 371,10 eur, v závislosti od odpracovaných rokov, pričom minimálny dôchodok vo výške 271,30 eur je vyčíslený ako 1,36 násobok sumy životného minima. Ako sa vyslovene uvádza na webe, nízkeho dôchodku sa dočká ten, kto v produktívnom veku odpracoval málo rokov, či pracoval na slabo platenej pozícii. Zdroj ďalej uvádza, že za priemernými hodnotami dôchodkov

sa však ukrývajú veľké rozdiely, pričom najpočetnejšia skupina penzistov dostávala v minulom roku od 385,10 eur po 415,- eur, bolo ich až 90 tis.. Navyiac zo zdroja vyplýva, že ešte nižší dôchodok poberalo viac ako 20 tis. ľudí v SR. Na tomto mieste vyvstáva otázka, ako je možné, že navrhovateľ, ktorý počas svojho života nikdy nepracoval v miere, ktorá zodpovedá jeho schopnostiam a vzdelaniu, časovým možnostiam, teda tak, aby zabezpečil svojim deťom, vrátane nej, viac ako len minimálne výživné. Opakovane sa vyjadroval, že načo bude zarábať veľa, keď aj tak peniaze by išli iba na výživné pre všetky deti, čo má a preto sa nebude naháňať za zárobkami. Dôležité je uviesť, že v zmysle zákona o rodine je rodič povinný prispievať na výživu dieťaťa, táto povinnosť bola navrhovateľovi uložená aj rozsudkom súdu. Napriek tomu počas celého jej detstva na ňu platil iba minimálne výživné aj to nepravidelne, často krátko na podnet exekútora. Tým chce povedať, ako prišiel vôbec k tomu, že sa porovnáva so všetkými pracujúcimi a dôchodcami, ktorým prináleží vyšší dôchodok ako ten jeho, keď sám si neodpracoval roky. Prečo človek, ktorý sa nesnaží mať vyšší príjem, prečo by mal mať dôchodok v takejto vyššej sume. Prečo by ona túto jeho nehoráznú finančnú požiadavku mala platiť alebo doplácať. V elektronickom podaní zo dňa 12.02.2018 konštatuje, aký je život v Nórsku, poukazuje na svoje príjmy, výdaje a to ešte nenapísala všetky výdavky, každý mesiac je iný. Poukázala na § 75 ods. 2 Zákona o rodine ako aj na ďalšie skutočnosti tam uvedené. Nie je jediné dieťa navrhovateľa, s tromi bývalými manželkami má tri deti. Takisto si zistila, že žiadať výživné od dieťaťa je poslednou inštanciou.

10. V záverečnej reči navrhovateľ uviedol, že trvá na podanom návrhu. Odporkyňa podľa neho zabudla uviesť, že pri každom daňovom priznaní daňový úrad v Nórsku vracia daňovníkovi 12 % z hrubého ročného príjmu za predchádzajúci rok. Napr. uviedol jej daňové priznanie za rok 2013, v hrubom mala príjem 102.530,- nórskeho korún (NOK), daň mala 31.723,- NOK a vrátili jej 25.960,- NOK. V ďalšom daňovom priznaní tam to vrátenie nie je, lebo doklad bol vystavený skôr ako v máji. A pokiaľ vie, mal by mať prehľad o jej zárobkoch aj Daňový úrad v Poprade, pokiaľ predkladala daňové priznanie.

11. V záverečnej reči odporkyňa žiadala návrh zamietnuť. Reagovala na to, čo uviedol navrhovateľ pri záverečnej reči. Pokiaľ ide o tých 12 %, v Nórsku sa vracajú dane tak ako na Slovensku, ale nie je to 12 %. Je tam veľa iných faktorov, ktoré ovplyvňujú, koľko človek dostane naspäť a nemôže dostať naspäť viac ako 25.000,- NOK. Záleží to od veľa ďalších faktorov, ktoré podľa nej nie je potrebné tu teraz spomínať, lebo to vôbec nie je relevantné pri rozhodnutí v tejto veci. Má za to, že aby súd rozhodol v tejto veci, nepotrebuje ďalšie dôkazy. Uplatnila si náhradu trov konania, ktoré zodpovedajú cestovnému. Náhradu trov konania v súvislosti s dovolenkou, ktorú si musela vziať v zamestnaní, si teda neuplatňuje. Neuplatňuje si ani ubytovanie, lebo keď je tu, býva u mamy. Uplatňuje si preto len cestovné v súvislosti s účasťou na dvoch pojednávaníach na tomto súde v celkovej sume 446,-eur.

12. Vykonaným dokazovaním zistil súd nasledujúci skutkový stav.

13. Manželstvo navrhovateľa a matky odporkyne bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č. k. 10C/79/90 - 20 zo dňa 4.7.1990, právoplatným dňa 15.8.1990, ktorým bola zároveň maloletá R. L., O.. XX.XX.XXXX zverená do výchovy a opateru matky. Navrhovateľ bol zaviazaný prispievať na výchovu maloletej mesačne sumou 350,- Kčs od právoplatnosti rozsudku. Navrhovateľ a matka odporkyne následne uzavreli dohodu o vypořádání bezpodielového spoluvlastníctva manželov po rozvedení manželstva zo dňa 25.4.1991, podľa ktorej výlučným vlastníkom domovej nehnuteľnosti, rodinného domu zapísaného na LV č. XXX, M.. Ú.. F. sa stal navrhovateľ.

14. Rozsudkom Okresného súdu v Poprade č. k. P/102/93 - 46 zo dňa 29.6.1994 bolo na návrh matky zvýšené výživné na maloletú R. počnúc dňom 1.4.1993 na sumu 600,- Sk mesačne s tým, že dlžné výživné za obdobie od 1.4.1993 do 30.6.1994 v sume 3.750,- Sk bol otec povinný zaplatiť k rukám matky do 15 dní od právoplatnosti rozsudku.

Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. k. 14Co/414/94 - 58 zo dňa 30.1.1995 o odvolaní otca proti citovanému rozsudku rozhodol tak, že rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil.

15. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 15C/128/07 - 32 zo dňa 18.12.2007, právoplatným 8.2.2008 o určení výživného na plnoleté dieťa bolo rozhodnuté, že odporca (v tomto konaní navrhovateľ) je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť voči navrhovateľke (v tomto konaní odporkyni) v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima počnúc dňom 17.9.2007 s tým, že zameškané výživné za obdobie od 17.9.2007 do 31.12.2007 vo výške 353,60 Sk bol zaviazaný

platiť spolu s bežným výživným po 100,- Sk s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stane zročným celý dlh. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol.

16. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 2T/95/93 zo dňa 16.11.1993 právoplatným k tomu istému dňu bolo rozhodnuté, že obžalovaný L. L., O.. XX.X.XXXX, V. K., L. XXXX/XX, K. X. O. F. P. K., podľa § 226 písm. e) Trestného poriadku (t. j. zanikla trestnosť činu) s poukazom na § 214 Trestného zákona (t. j. trestnosť činu zanikla, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu) sa oslobodzuje spod obžaloby pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 213 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že od mesiaca jún 1992 až do konca augusta 1993 si neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu vo Zvolene č. 10C/79/90 zo dňa 4.7.1990 bol zaviazaný prispievať na výživu svojej maloletej dcéry R., O.. XX.XX.XXXX mesačne sumou 350,- Sk do rúk matky E.. L. L., V. P., Z. Č.. X, pričom vyživovacej povinnosti sa vyhýbal tak, že hoci mal zamestnanie, vyživovaciu povinnosť svojmu zamestnávateľovi nenahlásil a ani sám neplnil a tak za uvedené obdobie dlhoval na výživnom sumu 5.250,- Sk.

17. Rozsudkom Okresného súdu Poprad č. k. 5T/40/2014 - 98 zo dňa 11.6.2014 právoplatným toho istého dňa bol obžalovaný L. L., O.. XX.X.XXXX, Z. V. F., D. K., P. V. M. Č.. XX, D. Y. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pretože ako otec R. L., O.. XX.XX.XXXX, študentky prezenčnej formy štúdia X. Š. V. - Z. H. D., hoci mu vyživovacia povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine, a rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 15C/128/2007 - 32 zo dňa 18.12.2007, právoplatným dňa 8.2.2008, bol zaviazaný plniť si voči nej vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima počnúc dňom 17.9.2007 splatných vždy do 15. dňa v mesiaci k jej rukám, teda v období od 1.9.2012 do 30.6.2013 po 26,65 eur mesačne, od 1.7.2013 po 27,13 eur mesačne, túto svoju vyživovaciu povinnosť úmyselne v Poprade, okres Poprad, ani inde neplnil od 1.9.2012 do 10.2.2014, kedy jej uhradil sumu 135,65 eur, pričom v uvedenom období bol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie od 24.9.2012 do 14.10.2012 a nepoberal dávky a príspevky v hmotnej núdzi ani dávky v nezamestnanosti, boli mu vyplatené nemocenské dávky za mesiac december 2012 v sume 267,10 eur, v roku 2013 za mesiac január 406,50 eur, za mesiac február 367,20 eur, za mesiac marec 406,50 eur, za apríl 393,40 eur, za máj 406,50 eur, za jún 393,40 eur, za júl 406,50 eur, za august 406,50 eur, za september 393,40 eur, za október 406,50 eur, za november 393,40 eur, z ktorých mohol svoju vyživovaciu povinnosť plniť, je evidovaný ako vlastník nákladného motorového vozidla Hyundai Z. L. aj ako vlastník nehnuteľností, čím mu za uvedené obdobie vznikol dlh na výživnom pre dcéru R. L., O.. XX.XX.XXXX, V. P., G.. F. XXXX/XX vo výške 320,76 eur, teda najmenej tri mesiace v období dvoch rokoch neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného, za čo mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní štyroch mesiacov s podmieneným odkladom pri určení skúšobnej doby v trvaní osemnásť mesiacov. Zároveň mu bola uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe R. L. dlh na výživnom vo výške 320,76 eur.

Uznesením Krajského súdu v Prešove č. k. 6To/36/2014 - 110 zo dňa 10.9.2014 bolo odvolanie obžalovaného L. L. proti citovanému rozsudku Okresného súdu v Poprade podľa § 314 ods. 1 Trestného poriadku zamietnuté.

18. Navrhovateľ podľa rozhodnutia Sociálnej poisťovne zo dňa 4.12.2014 bol od 1.1.2015 poberateľom predčasného starobného dôchodku v sume 283,90 eur mesačne, od 1.12.2016 v sume 294,- eur (čl. 64). Jeho partnerka poberá od 1.1.2017 invalidný dôchodok v sume 322,50 eur (čl. 97) a mzdu mesačne v priemere cca 744,- eur (čl. 94, 95), čo predstavuje spolu príjem 1.360,50 eur. Výdavky vyčíslil navrhovateľ spolu sumou 1.310,53 eur (čl. 94), ktoré majú tvoriť mesačne náklady na energiu v sume 88,69 eur, náklady na prevádzku motorového vozidla 200,- eur, palivo 75,- eur, internet 9,90 eur, splátka stavebný úver 75,94 eur, splátka kreditnej karty 34,- eur, splátka Home Credit 64,- eur, náklady na stravu + drogeria 500,- eur, lieky a výživové doplnky 50,- eur, náklady na údržbu rodinného domu + poisťka v priemere 100,- eur, životná poisťka Wüstenrot 33,- eur, kozmetika, pedikúra, kaderník 80,- eur. Ako listinný dôkaz k tomu predložil export pohybov na účte majiteľa účtu R. B., platobný doklad SIPO I. na elektrinu a TV a SAT TV SkyLink v sume 88,69 eur, kde ako platiteľ je uvedená R. B. a poisťku č. XXX/XXXXXXX-X vystavenú dňa 4.8.2017 na investičné životné poistenie pre zdravie a dôchodok, kde poisťníkom je U.. R. B..

19. Navrhovateľ má tri deti - synov U., E. a dcéru R. (odporkyňu) s tromi bývalými manželkami.

20. Príjem odporkyne bol za obdobie od januára do septembra 2017 v sume 24.467 NOK mesačne, výdaje boli od 24.065 NOK do 24.977 NOK mesačne, takže rozdiel predstavoval sumu od 631 NOK po mínus 510 NOK.

21. Podľa § 66 Zákona o rodine deti, ktoré sú schopné samy sa živiť, sú povinné zabezpečiť svojim rodičom primeranú výživu, ak to potrebujú.

22. Podľa § 67 ods. 1 Zákona o rodine každé dieťa plní vyživovaciu povinnosť voči rodičom v takom rozsahu, aký zodpovedá pomeru jeho schopností, možností a majetkových pomerov k schopnostiam, možnostiam a k majetkovým pomerom ostatných detí.

23. Podľa § 67 ods. 2 Zákona o rodine vyživovacia povinnosť medzi manželmi a poskytovanie príspevku na výživu rozvedenému manželovi predchádza vyživovaciu povinnosť detí voči rodičom.

24. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

25. Podľa § 75 ods. 2 Zákona o rodine výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

26. Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre mal. dieťa možno priznať najdlhšie po dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

27. Nie je vylúčené, aby návrh smeroval len proti niektorému z detí, ale len vtedy, ak napr. iné dieťa sa o rodiča osobne stará a tým nahradzuje finančné plnenia. V takomto prípade síce nebude v rozsudku výslovne uvedená výška vyživovacej povinnosti toho dieťaťa (detí), voči ktorému rodič nárok neuplatnil, ale súd si musí vyriešiť otázku vyživovacej povinnosti každého povinného a aj pomer jej výšky voči povinnostiam ostatných detí. (§ 67 ods. 1)

Schopnosť plniť vyživovaciu povinnosť voči rodičovi musí súd skúmať komplexne, podobne ako pri vyživovacej povinnosti rodičov voči deťom.

28. Na strane rodiča musí existovať stav odkázanosti na výživu, na druhej strane schopnosti a možnosti dieťaťa samostatne sa živiť umožňujúce poskytovať výživné ďalšej osobe a súčasne nie je daný rozpor s dobrými mravmi ani konkurencia s inými druhmi vyživovacích povinností. (§ 67 ods.2) Vyživovacej povinnosti detí voči rodičom totiž predchádza jednak vyživovacia povinnosť medzi manželmi a jednak príspevok na výživu rozvedeného manžela. Vo vzťahu k nim platí vyživovacia povinnosť detí podporne. Uplatní sa len vtedy, ak manžel, resp. rozvedený manžel nie je vôbec schopný svoju povinnosť plniť; manžel, resp. rozvedený manžel nie je schopný plniť svoju povinnosť v miere, ktorá by stačila na zabezpečenie primeranej životnej úrovne oprávneného. V tomto prípade by deti boli povinné doplniť výživné podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov.

29. Navrhovateľ sám riadnu starostlivosť, výchovu a výživu zanedbával (jeho tvrdenie o tom ako nespočetnekrát bol po rozvode za odporkyňou, akurát sa mu nikdy s ňou nepodarilo stretnúť, až na jeden raz, keď bol za ňou v škole - počas vyučovania na podnet sudcu na pojednávaní vo veci výživného, súd vyhodnotil ako účelové; vzhľadom na to, že to bolo len jeden raz, vôbec nie je podstatné, či výzva sudcu bola smerovaná jemu alebo matke odporkyne, podstatné je, že vedel akú školu dcéra navštevuje, takže mohol za ňou prísť opakovane, samozrejme mohol sa dohodnúť na stretnutiach aj priamo s ňou) a teraz si vybral to z detí, ktoré má zjavne podľa neho najvyšší príjem, resp. je na tom ekonomicky vzhľadom na zamestnanie v zahraničí a dostupné informácie najlepšie.

30. Na základe zisteného skutkového stavu a citovanej právnej úpravy súd nepochybne dospel k záveru, že návrh navrhovateľa je nedôvodný, neexistuje u neho vzhľadom na jeho finančnú situáciu stav odkázanosti na výživu, neuplatnil si výživné od ostatných dvoch detí a troch bývalých manželiek a vzhľadom na jeho postoj k odporkyni, neplnenie si vyživovacej povinnosti k nej ako dieťaťu (ktoré výživné

má zásadne iný charakter ako výživné uplatnené navrhovateľom) je jeho návrh v rozpore s dobrými mravmi, preto ho súd zamietol.

31. Podľa § 52 Civilného mimosporového poriadku žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

32. Podľa § 53 Civilného mimosporového poriadku v konaní vo veciach určenia rodičovstva a v konaniach vo veciach notárskych úschov môže súd priznať náhradu trov konania účastníkom, ktorí mali v konaní úspech, proti účastníkom, ktorí úspech nemali, ak to možno spravodlivo požadovať.

33. Podľa § 55 Civilného mimosporového poriadku súd môže náhradu trov konania priznať aj vtedy, ak je to s ohľadom na okolnosti prípadu spravodlivé.

34. Podľa § 57 Civilného mimosporového poriadku o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

35. Súd o odporkyňou uplatnenej náhrade trov konania rozhodol podľa citovaného § 52 53 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nakoľko sa nejedná o konania, o ktorých to ustanovuje tento zákona (§ 53 CMP) a vzhľadom na okolnosti prípadu § 55 53 Civilného mimosporového poriadku súd neaplikoval z dôvodu, že navrhovateľ je dôchodca, odporkyňa je zárobkovo činná a trovy konania spočívajúce v cestovnom nezasiahnu do jej finančnej situácie takým spôsobom, aby bolo spravodlivé požadovať od navrhovateľa ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

a) neboli splnené procesné podmienky,

b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo

k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov

k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.